

Voorafz.

Kele zijn de tegenwoordige des Leuswaardigen
man uit die alle red kenigd. -

I. Num: XVII: 2-6 (immer volgebeheffing)
Gods opzichnemende trouwe tegen zijn knecht te.

I. ~~Leuswaard~~ na zijn bestprediking.
midde ^{der} des oordeels, gewaren en strijd. -

II. Het nieuw prof en redelings gebod. -

III. De roeping des Profeten in de woestijn. -

i/ Wij lezen de vorige blis de man in de kracht Godes over
alle bergen van Leuswaardigheid stappen en wat blide te mid
blinder geweten in zijn God: doch derelste aangekuntig
de oordeel. hingen ook borte, zijn hooft, heeft hij dat niet
overwogen: Ju nog meer dan die oordeel, de haaten wra
van thofen volk: men moge in eerst zijn taal hebbe be
spot als van een onzinige, men svelde het weldra; wlin
lijds wases ^{nuttig} om het land onder eene ^{ver}zenzende dwyfte
te doe. kwijne. Elias nu ^{stond} ~~was~~ niet alleen, bloot voor dat v. h. s.
oordeel, man na mate zich dat oordeel onder de natie deed ge
voelen, na die mate moett hij ook de grinnigen linderwoed
verhoeren: doch wat word voor Elias: tenes gith. wij dat hij niet
zoudes druki. hem mel was, daas wij door de onles vindingen
de geschiedenis des Heiligen weeten dat die Heilige en spet
welke zij ontvange. om samwijlen. als konen god te wandelen,
niet konnes zoo blift braiden, gewoonlyke volgt en wel andere
doode stite op, ja dinstonies ongelof om hem hunne diepe
afhankelijshheid te leeren: - hoe menig een. word wel eens door
lijde en levan. tot belijdenis des wraheid tot getruigenis van Heiligen
naamen deutt gewoont, en wlinig daasna beeft hij zelve over

de daeromst vloeiende onttandigheden, en hoort te weten
wordt de bewijstheid over dat hij niet onder thande handelen:
dat zijn somwijlen bange oogblikken, die echter niet minder
leedzaam nodig en heilzaam brengend zijn, dan de oogblikken,
van't volijke bespeldorpen, daar leeren wij dat de Koning niet tot de be-
denis zijn, naams nederzij en dat wij hulp behoeven en afhan-
kelijk blijven; maar leeren wij de tronee gods te kennen, dan leere wij
dankien om ^{rede dat} ~~daar~~ wanneer de nood op het hoogste is god weder de
Ziele toesprekt recht helpt en leidt, leerd dat zij selve van de
Heere vrijmoedig de hulpe diest wachten: Zoo ging het hier met
Elias; Wij leeren, daarna geschiede des Heeren, word tot hem: O die-
bare lasten's wanneer men moede inde pelgrims Ziele te neder-
Zit, Bulling is inde maat scherp, en Zelve gebogen is onder lasten
van blindheid en ongeloof en ongere, is van bange onttandig-
heden Zulige lasten's, arm en ellendig te zijn en dan wij te ont-
waren, god denkt aan mij ^{in te versamen doctwij in Zynen wij zijn} dat maakt de nacht den dag: Elias is
gered! Lethen wij eens op tgeen de Heere spreekt: ~~Zoo~~
ga weg, van hier, wandel naan het oosten, en verberg naan
de beek Orith die voor de jordaam is. En het zeu' gebiedt, dat
gij in de beek drinken zult, en ik heb den tavlen gebreidest
zij is vordel honderd zullen: - god spreekt god wyt een weg
en daarom is het wel: - god wil redken in toch op een weg
aan, bevochtig, smadelijk kunnestijf ^{en toch} goddelijk, O wij
overvondelisse wegen: -
Ga weg, hij moet vlichter wist een moete! en waarom
denkt god naan niet met een vdrige wolk helen? de man
nietginy blizth, -
Verberg is aan de beek Orith: Zwaaktie de kiny een kleine
wildernis, in het land dat bevoord word. Zoo moet hij
leeren niet te schillen en god vordel dan in t middel
en toch moet hij afhankelijk de middelen gebreiken:
Een wildernis moet hij gaan bewonen, is dat zijn loon!?
De bekenwet naan laven, doch die kiny ga moet verhooren.

bij die hitte? alles geloofsofening door hemuselijke wegen
leidde de wy naar het Hemelsche Jeruzalem,
nog Ege's rivier moete. Hem vrede, walchelyke on-
reine diere, dere wey is onzin voor vleesch, onge-
leimheid, gulzige roofdiere, die zullen Hem vrede,
Nee dat komde Ehas natuur niet behagen
I was red ding doch alleen door 't geloof geveren aan
Zyne God niet door te zien: —

god's woord en wil dat was Zyn vlotryheid juist door
de woestyn tegen Slang verscheuwde die end
god's woord en wil was de vlotryheid voor Hem te
midde, in Palestina: —

god's woord en wil was ondepand van water in
de beke Crith.

god's woord en wil moesten de zaden Zyne doent' hoven,
maken moest dat vrede rein make,
met 't zij wel dat 't de ogen moet sluiten voor de
wijheid van vleesch: Eigen wil wytheid zin en kracht
te vrachte, word 't in Jerus School geleerd: —

Lin hier een voorbeeld niet alleen van geloofs wandel
maakt ook de wijze leiding van god in 't verzoegen
van de zinnen, god's leidingen zijn voor vleeschelyk
vermyft vol ongerijndhedes, en komme voor vleesch
dat lastes wil: Elias had niet aendat verword dan door
't geloof god spreekt nog wel zoodanig verword van
vrome hulpe voor Zyne kindere door 't geloof: ^{dan in} _{na} vleeschelyk' ooy & vrop. —

III / Ehas gaat an geeft god de eer 't zingy henen en
deed men het woord des Heere, want 't zingy en vromde
bij de beek Crith die voor aan de jordan is.
bun dit in Elias en raam en Hem, wandel's van de be-

inruelende beek, tgehuif des booms, tgehoor de raven, tge
zang der vogelen, tgeschreeuw der wilde diert, dan had
hij niet veel: eendzaamheid! het is dikwerf goed de
eendzaamheid daer. Leet men zich dikwerf kennen
en zulke plaatsen kan tgoed zijn: doch het is dikwerf
een leerschool: - wie van gods kinderen moet
die woeste eendzaamheid wel eens niet afzoeken dan
op tleye: dan door tgejufpoed de Staten: dan wordt
menig harte ontdekt menig harte gevormd: En die
Halle ongemeen te vogelblinken zullen mischien eens
wel bete geweest zijn dan dat optreden alken moet
hebben over de elementen: neen. Hij moet niet da-
delijk naar ^{hijstphistharing} des Wildwilde tde Japhut: -
Hij moet zich zelven kennen: -

Hij moet de Heer kennen: - en is ware dan
kind stemmen: - de stem des Heeren was aldaar
in de natuur. - Zijn gelove moest worden geopen-
en gettekt: Zijne onmoedigheid moest gedurig
worden beschaamd: Gedurig moest de dienaar
gods met brood en vleesch beladen, stem proclike
god denkt aan mij: doch t was dagelysche spijze
en meer niet: - O wandelwe God in. Wie liden
gen en wegen met uwe kinderen: -
leeft die god nog? - Zouden e geene wonderen
meer zijn: hoor een praes gebeut tuis se die
klas. -